

PIGESPEJDERNE

Saa vandrer vi ud —

Indhold

Korpset meddeler ★ Det, du giver mig, vil jeg modtage ★ Gamle Jule-
skikke ★ Stilhed ★ En Aarsdag ★ Fra andre Egne ★ Ude i Naturen ★
Uniformen ★ Blaamejsefører ★ Den lette Side ★ Julenissernes Konkur-
rence ★ Depotet melder ★ Spejderhuset ★ Postbox ★ Bøger

Nº 10 DECEMBER 1939

Korpset meddeler...

Til den 23. November, Aarsdagen for vor kære Spejderchef, Frk. Elisabeth Flagstads Død, sendte Korpset en Krans til Graven. Paa Gravstedet er der nu rejst et stort, hvidt Marmorkors, og naar Træerne vokser op, vil det blive meget smukt.

Fru Anna Langer, der var Formand for K. F. U. K.-Spejderne, har trukket sig tilbage, og foreløbig er Distriktschef Frk. Eva Esmann, København, konstitueret Formand for Korpset.

Spejderskolens Elevforening „De glade i Landet“ har udsendt sit fjerde Aarsskrift. Det indledes med meget smukke Mindeord til alle Skolens gamle Elever om Frøken Flagstad.

Lolland Falster Division bliver foreløbig ledet af Divisionschef Fru Egmosen Hansen, Sygehuset, Faaborg.

Korpsets Æresnaal er tildelt

Tropsraadsmedlem Fru Glimann, Aarhus.

Tropsraadsmedlem Fru Kragh, Aarhus.

Nye Troppe og Tropsførere:

Frk. Karen Junker, Gymnastikinstituttet, Silkeborg: Tropsfører for 2. Silkeborg Tropp.

Frk. Thea Sandal, L. E. Bruunsvej 41, Charlottenlund: Fung. Tropsfører for Vildgæssene fra Svappavara.

Ølstykke: Frk. Annemarie Mørch, Husholdningsskolen.

Nyborg: Divisionschef Frk. Vibe Honoré, Døvstummeinstituttet, Nyborg.

Præstø: Frk. Ingeborg Larsen, Klosterbakken 17, Præstø.

Dyssegaard: Frk. Else Andreassen, Strandvej 115, Hellerup.

Haderslev: cand. mag. Frk. Mogensen.

Den Pigespejder, der den 6. Juni 1939 paa Landevejen mellem Høng og Næstved tabte en rød Pung indeholdende 20,23 Kr., kan henvende sig paa Slagelse Politikontor. Pungen er indleveret som Hittet Nr. 203.

Elisabeth Flagstads Mindefond

har med Tak modtaget følgende Bidrag:

Tidligere indkommet	Kr. 1798,80
Gartner Hou, Esrum	— 25,00
E. B.	— 10,00
Fru Inger Lund, Hellerup	— 15,00
Forældre i 1. Odense	— 20,00
23. November	— 5,00
Københavns Division 23. November	— 25,00
M., 23. November	— 10,00

Ialt... Kr. 1908,80

Beredskabsmærket

er særlig udarbejdet for Hjelpekorps, men kan tages af alle Spejdere over 16 Aar.

Mærket bliver fremstillet i vævet Stof. Kravene, der stilles for at faa dette Mærke samt dets Udseende, er ens for de fire Spejderkorps.

1. Bykendskab.

- Indenfor en Afstand af mindst 1 km fra sin Bopæl have nøje Kendskab til sin Bydel.
- Kende Beliggenhed af nærmeste Hospitaler, Brandstationer, Redningskorps, Sanitetsstationer, Afvasknings- og Sorteringsanstalter, Politistationer, Apoteker, offentlige Tilflugtsrum, Brandalarmer og Politialarmer.
- Kende sin Bys Hovedfærdselsaarer og dens vigtigste lokale Trafikforbindelser.

2. Ordonnanstjeneste.

- Kunne modtage en mundtlig Melding paa ca. 25 Ord og aflevere den uden meningsforstyrrende Fejl, efter i Spejdergangart at have tilbagelagt en Strækning paa 2 km. Der maa ikke gores Notater.
- Kunne afgive en fornuftig, kortfattet Melding om en iagttaget Begivenhed, skriftlig og pr. Telefon.
- Kunne betjene en Telefon korrekt.
- Kunne benytte et Kort, tegne og følge en Ruteskitse.
- Kunne foretage simple Cyklereparationer.

3. Nødhjælp.

- Kunne anvende en Forbindspakke.
- Have Kendskab til: Standsning af Blødninger, Saarbehandling (herunder Forbrændinger og Kvæstelser), Transport af Tilskadekomne, Forholdsregler ved Elektricitetsulykker, Behandling af Besvimelser, Chock og Røgforgiftning, samt til Anvendelse af stimulerende Midler.
- Have almindeligt Kendskab til Farerne ved de sædvanligt anvendte Krigsgasser og disses Virkninger, kende de vigtigste Beskyttelsesmidler derimod, samt vide hvorledes der skaffes første Hjælp til en gasforgiftet.

4. Luftværn.

- Nøje kunne redegøre for Indholdet af den af Statens civile Luftværn udgivne Pjece „Beskyttelse mod Følgerne af Luftangreb“ — Oplysningshæfte Nr. 1.
- I Praksis demonstrere Mørkelægning af et Værelse.

5. Panik.

Kende Farerne ved Panik under Katastrofer, samt vide hvorledes man i Paniktilfælde bevarer Ro og Orden blandt nervøse Mennesker, i Særdeleshed blandt Børn.

Træningen til Beredskabsmærket, undtagen Punkt 3, kan paabegyndes straks.

Proven kan først aflægges, naar en Instruktionspjece er udarbejdet og tilstillet Troppene, hvilket forventes sket inden 1. Februar 1940.

Det, du giver mig, vil jeg modtage —

Har vi egentlig nogensinde rigtig tænkt over, hvor fattige vi er, naar vi kommer til Verden, og hvor kærligt der bliver sørget for os. Det lille Legeme bliver klædt og svøbt, vi bliver passet paa alle Maader. Kærlige Hænder er beredte til at holde os og støtte os. Vi har intet, kan intet, og giver intet. Vi udtrykker kun vore Ønsker mere eller mindre tydeligt, og naar vi bliver lidt større, forlanger vi kun, som om vi var i vor gode Ret, og mener egentlig, halvt ubevidst, at hele den vide Verden skal dreje sig om vor lille Person.

Først senere igen kommer det Ønske i vor Sjæl at kunne give.

Det, du giver, skal modtages. Spejder, vi modtager meget hele Livet igennem, men der ligger en større Glæde i at kunne give end i at kunne modtage, og maaske er det den største Lykke, at det, vi giver, bliver kærligt modtaget. Vi har ikke alle Verdens Rigdomme at give, men det behøves heller ikke. Bare vi har et aabent Hjerte, aabne Arme og gør vort Bedste.

Men i den urolige Tid, vi lever i, i denne Tid, hvor vi hører om saa megen Sorg og Elendighed, hvor Krigens Rædsler hærger saa mange Lande, og er kommet vort Land meget nær — hvor Had, Misforstaaelse og Uenighed griber Menneskehjerner som en Gift og ødelægger saa meget, saa mange Verdensværdier, som Mennesker har grundlagt, saa mange aandelige Værdier, som Menneskehjerner og gode Evner har skabt. I denne Tid føler vi mere end nogensinde en Trang i os til at give og til at hjælpe. Vi føler os saa magtesløse mod det store og tunge, der er i Ver-

den, vi føler det som en Byrde, at der sker saa meget ondt og saa mange maa lide, og vi ikke kan hjælpe dem.

Spejder, vi kan hjælpe paa vor Maade, ikke maaske med de store Ting i Øjeblikket, men vi kan hjælpe vort eget Land ved at dygtiggøre os hver Dag, der kommer. Hver Nation har sit Krav paa sine Børn. Vi véd ikke, hvornaar det Øjeblik kommer, hvor vi bliver kaldt til at hjælpe, og vi maa forberede os, til at være parat hver paa sin Plads, naar der bliver kaldt, at være vaagen, ren og modig, husk det altid. —

Det, du giver mig, vil jeg modtage. Der er givet os den allerstørste Gave for to Tusind Aar siden i Bethlehem, med det lille Jesusbarn. Det staar for mig, som om vi hver Julenat igen skal opleve den store Glæde! Den Glæde, som har mere Magt her paa Jorden end alt andet, vi nogensinde kan høre om, ja, — den store Glæde skal vi modtage hver Jul paany, og hver Gang skal vore Hjerter aabnes mere og mere for at forstaa at modtage Kristus og Hans Budskab i vore Hjerter. Hvis vi prøver paa det, saa kan intet tage Freden fra vore Sjæle, den Fred, som Kristus har bragt i Verden og som er stærkere og har mere Magt end alt andet. Prøv paa at give dig selv i den kommende Tid. Giv ud af dit rige Hjertes Varme og din Renhed og din Tro paa Gud, Mennesker og dig selv. Giv alt dette med et Smil, og andre vil modtage det med Glæde og blive rigere deraf!

Naka Haugwitz.

Gamle Juleskikke

Nordisk Artikel fra K. F. U. K.s
Scoutförbund, Sverige

„Den 13. December i den tidlige Morgentime, da Kulde og Mørke laa over Värmland, kom endnu i min Barndom Sankta Lucia av Syrakusa dragende ind i alle de Hjem, som laa spredt mellem Norges Fjeld og Gullspångsälven. Hun bar endnu, i det mindste i de smaa Børns Øjne, en Dragt, hvid af Stjernelys, hun havde i Haaret en Krans af brændende Lys, og hun vækkede bestandig de sovende med en Drik fra sin Kobberkeddel. Aldrig saa jeg paa den Tid et skønnere Syn, end naar Døren gik op, og hun traadte ind i det mørke Kammer. Og jeg vilde vel ønske, at hun aldrig vilde ophøre med at vise sig paa de värmlandske Gaarde. Thi hun er Lyset, som overvinder Mørket, hun er Legendens, som overvinder Glemselen, hun er Hjertevarmen, som gør Egne, der er bundne af Frostens, lokkende og solrige midt om Vinteren.“

Saaledes beretter Selma Lagerlöf om Lucia, Lysbringersken. Fra gammel Tid var Luciadagen Indledningen til Julen. Naar den hellige Lucias Højtid var fejret, begyndte Juletravlheden, Juleøllet blev brygget, der slagtedes og bagtes, og Julelysene støbtes.

„Stilla tindrar stjärnan.
Tärnan står vid tjärnan
doppar de drypande vekar
i oxars och vädrars talg“.

digter Erik Axel Karlfeldt. Og saa fortsætter han

med at fortælle om den store Dag, Juleaftensdag, „dopparedagen“.

„Doppa ska jag i gryta
stora vörtbrödsskivor
och skummande mäktigt flott.
Bägarn ska glimma på skänken,
folket ska stimma på bänken.
Här inom höga drivor
velom vi jula gott.“

Ja, naar Juleaften var inde, gjordes de sidste Forberedelser. Naar Skumringen kom, bredtes Julehalmen ud over Storstuens Gulv. I den legede de gamle og unge de lange Aftener i Julen. Julens „Due“ af Træ eller Halm blev hængt op. Duen, som er Fredens Symbol, skulde minde om, at under den Fest, som fejres til Fredsfyrstens Ære, maatte intet Skænderi, ingen Uenighed forekomme.

Paa Bordet ordnedes for hver eneste en af Familiens Medlemmer en Juledyng, som under Højtiden kun var Skuebrød. Men ikke blot for de levende dækkede man til Fest, man tænkte ogsaa paa de hedengangne, de døde Slægtninge. Thi — man troede, at de i det tunge Vintermørke vovede sig frem til de Hjem paa Jorden, hvor de engang havde levet og virket. Derfor tændtes Lys i Vinduerne for at vise dem Vejen, derfor sattes Brød og Juleøl frem ogsaa til dem.

I den Højtid, som fremfor alt er Barmhjertighedens, maatte ingen glemmes. Til Fuglene sat-

tes Juleneg op, Dyrene i Stalden fik ekstra Forplejning, ikke engang Nissen maatte glemmes, han, som havde sit Bo derude under Slægtstræet eller under Ladens Loft, og som i Nattens Timer vandrede rundt og tog sig af alt, som hørte Gaarden til.

Og saa var Natten inde, den Nat, i hvilken ingen Skabning — saadan berettes det — kunde skade en anden.

Julenatten gav ikke mange Timers Søvn. I tidlig Morgentime steg man op for i Lys af Blus og ved Bjælders Klang at køre til Julemesse. Der sang man ved Dagens første Gry den gamle kristne Dagvise „Den signade dag, som vi nu här se“. Om den er det sagt: „Aldrig kunde nogen større Glæde skinne frem ved nogen Andagt end ved denne Salme“.

Fra Julemessen havde man Hastværk med at komme hjem, thi den, som kom først hjem, fik først sin Høst i Lade det Aar.

2. Juledag — den hellige Staffansdag — var der Staffansridtet. Da gjaldt det om først at komme frem til „nordrindende Vand“ og lade Hestene drikke deraf, for det skænkede dem Kraft og Sundhed.

Saa gaar Dagene frem til Trettendedagen, Helligtrekongersdag. Den trettende Aften vandrede Stjernedrengene fra Gaard til Gaard under Sang. Stjernen, som Stjernedrengene bar, var et Minde om den Stjerne, som en Gang tændtes paa Himmels Bue for at lede Markens Hyrder og Østens vise Mænd paa Vejen frem til Kongernes Konge.

Med Trettendedagen var den sidste af Julens Helligdage forbi. Dagen derpaa var „Ängla-far-dagen“ eller „Far-ängla-dagen“, hvor de døde Aander forlod det jordiske Hjem.

Mange af de Sæder og Skikke, som tidligere Tidens Mennesker forbandt med Julen, er nu ganske forsvundet, andre har mistet deres Betydning; en hel Del nye er i Tidens Løb kommet til.

Skikken at pynte og tænde Juletræ er ikke saa gammel hos os. Den Skik at smykke et Træ med Lys er ikke af nordisk eller vesterlandsk Oprindelse; saa vidt man ved, stammer den fra Fortidens Ægypten. I det 13. og 14. Aarhundrede kom denne Skik til Frankrig, førtes saa til Tyskland, og i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede til Skandinavien. Og nu er denne Skik trængt igennem overalt hos os. Det pyntede Grantræ er blevet Julens Symbol. Er Juletræet vort Symbol, saa er Julekrybben Julens Symbol i de katolske Lande. Og denne Skik at bygge Julekrybber har ogsaa vundet Indpas hos os i den sidste Tid.

Skikken at give Julegaver er heller ikke saa gammel, og heller ikke den at lade Julebukken eller Julenissen være den, der kommer „fra Venlighedens Land over Gavnildhedens Hav“ med Magt til at opfylde Ønsker og give alle „artige Børn“ — baade store og smaa — de ønskede Julegaver.

Gennem Tiderne gaar Traditionen. Det er Traditionen, som forbinder de Slægter, som var, med de Slægter, som er, og med dem, som kommer.

Aina Hedström.

Stilhed

Mon ikke vi tit taler for meget — og hvad taler vi om —? Er det ikke ofte rent tilfældige Emner. Emner, vi ikke kan modstaa, fordi de morer os — eller vi giver efter for en uimodstaaelig Trang til at fortælle om os selv, om hvad vi har sagt og gjort og om, hvor kloge og dygtige vi har været — uden at tænke synderligt over, om det morer vores Tilhørere.

Hvoraf kommer denne Lyst til at meddele sig. Er det en overfladisk og maaske ubevidst Trang til at høste Anerkendelse, eller bundet det i den Kendsgerning, at der næppe findes noget Emne af saa altoverskyggende Interesse som ens eget Jeg.

Men hvad det end kommer af, kan vi let blive enige om, at vi taler for meget.

Prøv engang, midt i en saadan Talestrøm, pludselig at holde inde og gaa i rette med dig selv:

„Hvorfor taler jeg — er det for min egen Skyld — har min Tale noget Formaål —.“

Og mærker vi saa, at det hele kun er et Udslag af Snakkesalighed, og at vi akkurat ligesaa godt kan tie stille, vores Andel i Samtalen kan udmærket godt undværes — — saa kan vi lade vore Tanker glide langt bort, eller rettere sagt dybt ind i os selv — ind i den vidunderlige Stilhed, Ro og Fred, hvorfra Indskydelser til alt godt kommer.

Og vi kan give os god Tid, vi kan sidde ganske stille og vente, før vi vender os til Gud og beder Ham om Hjælp til at sige netop det rette til det Menneske, med hvem vi indtil nu maaske kun har ført en ganske intetsigende Samtale, og uden vi ved af det, uden at vide, hvordan det egentlig kommer, véd vi pludselig, hvad vi skal gøre.

Christus siger:

„Vejret blæser, hvorhen det vil, og du hører dets Susen, men du véd ikke, hvorfra det kommer, og hvor det farer hen, saaledes er det med hver, som er født af Aanden.“

Vi kan alle standse, være stille, bede og vente. — Svaret kommer altid, og maaske vil det Svar, vi faar, gøre, at dette Øjeblik af vores Liv, som

aldrig vender tilbage, kommer til at betyde mere, end vi nogensinde havde tænkt, baade for os selv og for den, med hvem vi taler.

Men uden Stilhed hører vi ikke Vejrets Susen.

Venlig Hilsen.

Suzanne Lassen.

En Aarsdag

Korinth, 23. November 1939.

Tolv Maaneder er nu gaaet, siden vi Pigespejdere miste vor Chef, vor Ven, ja, jeg kan godt sige: vort alt. Lyslevende staar hun for mit indre Øje, hver lille Ting, hun sagde til os, hvad enten det var rosende eller dadlende, alt har vi gemt i vort Hjerte, og vi kan tage det frem, glædes over det eller bruge det til Støttepunkt i en eller anden vanskelig Sag, hvor netop det, som Bes engang sagde, nu pludselig kan klare det hele, fordi hun forstod som ingen anden, at raade og hjælpe. Du og jeg, vi føler det, som om hun er i vort Arbejde endnu, og hun er det ogsaa i Kraft af sin store Personlighed, den der lever langt ud over Døden. Men du og jeg, vi har ogsaa en Arv at løfte, og det er den, at vi maa bevare hende og hendes Tanker i vort Hjerte og prøve paa, naar som helst vi kan, at fortælle om hende, og saadan maa næste Generation og næste igen gøre.

Vi maa bevare Mindet om hende levende i os, saa at de unge, der kommer til os, og ikke har haft den Lykke at opleve vor Bes, kan blive delagtiggjorte i det, vi har oplevet gennem vort personlige Kendskab.

Saa har vi hende levende iblandt os, og i vort Arbejde, og vi betaler lidt af det tilbage, som vi, de gamle, har modtaget af hende.

Fromse.

Saaledes kommer Beredskabsmærket til at se ud

En Julefest i den tyske Hitler-Jugend

En af de sidste Dage, jeg var i Rostock, fik jeg Lejlighed til at overvære en Julefest i den Ungdomsbevægelse, der hedder „Hitler-Jugend“. Min Veninde, som jeg boede hos, var Fører for en Gruppe paa 120 Pigebørn i Alderen af 10—14 Aar. Men under sig havde hun Underførere, som hver havde et „Shaft“ paa 10.

Nu havde jeg været med flere Gange, saa de kendte mig godt allesammen. Alle Møderne foregik paa en stor Folkeskole, hvor alle Pigerne fra det meste af Rostock var samlet, men alle kun i Alderen fra 10—14 Aar. Hvert Schaft havde et Klasseværelse for sig, og hver holdt sin lille Julefest paa sin Maade. Jeg besluttede at gaa ind til de mindste, som jeg vidste, alle kom fra meget fattige Hjem, og der blev jeg hele Tiden.

Idet jeg traadte ind ad Døren slog en liflig Granduft mig i Møde, og jeg saa hele Rummet var pyntet med Gran, og paa Pultene stod smaa Stearinlys. Deres Schaftfører stod ved Katederet, og ved Siden af hende paa Gulvet stod en Kurv med smaa Pakker. Hver af de smaa havde bragt en lille Pakke med, for at de senere skulde uddeles imellem dem.

Min Indtræden vakte for et Stykke Tid Uro i Gemytterne, og alle raabte de i Munden paa hinanden, at dér skulde jeg sidde. Men jeg maatte ogsaa tage lidt Hensyn til mine lange Ben, og Pultene var beregnet til Børn i 3. Klasse!

En Skaal med Smaakager og Nødder gik rundt, og Føreren, Inge Fischer, begyndte at spille paa Harmonika, mens de andre sang dertil. Det var meget søde Folkesange, men hvis jeg havde haft lidt Stemme, vilde jeg have lært dem nogle af vore Sange. Men det har jeg nu ikke, og maatte derfor slaa den Tanke ud af Hovedet. — Mens der blev spillet og sunget, saa jeg rundt paa de smaa Ansigter. Øjnene straaledede af barnlig uskyldig Juleglæde, og Kinderne glødede i Skæret fra Lysene.

Der blev ogsaa læst Eventyr, og det var helt underligt at høre „Svinedrengen“ og „Prinsessen paa Ærten“ læst paa Tysk. De vakte megen Begejstring.

Nu vidste de allesammen, at jeg var Medlem af den danske Spejderbevægelse, og Inge Fischer bad mig om at fortælle dem lidt om det, og der var ikke noget, jeg hellere vilde. Jeg blev helt forskrækket over den Stilhed, der blev, da jeg begyndte. Først fortalte jeg dem om, hvordan Spejderbevægelsen kom frem, og om vort Formaal. Derpaa fortalte jeg om Livet i Troppen, om Søndagsture og om Lejre. Ind imellem fortalte jeg ogsaa smaa Oplevelser, og de lo hjerteligt. Deres Munterhed ophidsede mig til at fortælle videre. Det gik jo ogsaa tit paa, at jeg vendte lidt op og ned i Grammatikken, men det gjorde kun Lystigheden endnu større. Endelig blev jeg træt af at fortælle, og helt udmattet satte jeg mig hen paa Plads. Men nu begyndte Spørgsmaalene. Hvordan saa Uniformen ud, havde de ogsaa saadan en Julefest som her, o. s. v. Jeg besvarede dem alle saa godt, jeg formaaede.

Endelig kom det store Øjeblik, hvor Gaverne blev delt ud. En Raslen med Papir og en Spørgen og Raaben fulgte Stilheden. „Hvad har du faaet?“ „Se her, hvad jeg fik.“ Hver Pakke bestod af lidt Smaakager og lidt Marcipan, men hvor lidt det end var, fik det dog Øjnene til at straaale af Glæde.

Atter blev der sunget Julesange og fortalt smaa Julefortællinger, og kort inden man skulde bryde op, kom Gruppeløberen ind og ønskede dem glædelig Jul. Det var let at se, hvor de hang ved hende. Hun skulde blive og smage paa de rare Sager. Men nu var Festen forbi, hver skulde hjem og fejre sin Jul. For sidste Gang trykkede jeg deres smaa Næver og modtog mange gode Ord og Hilsener med til Danmark, Landet, som de ikke kendte, men hvor de vidste, der var saa forfærdelig meget Smør og Flødeskum. S. 51.

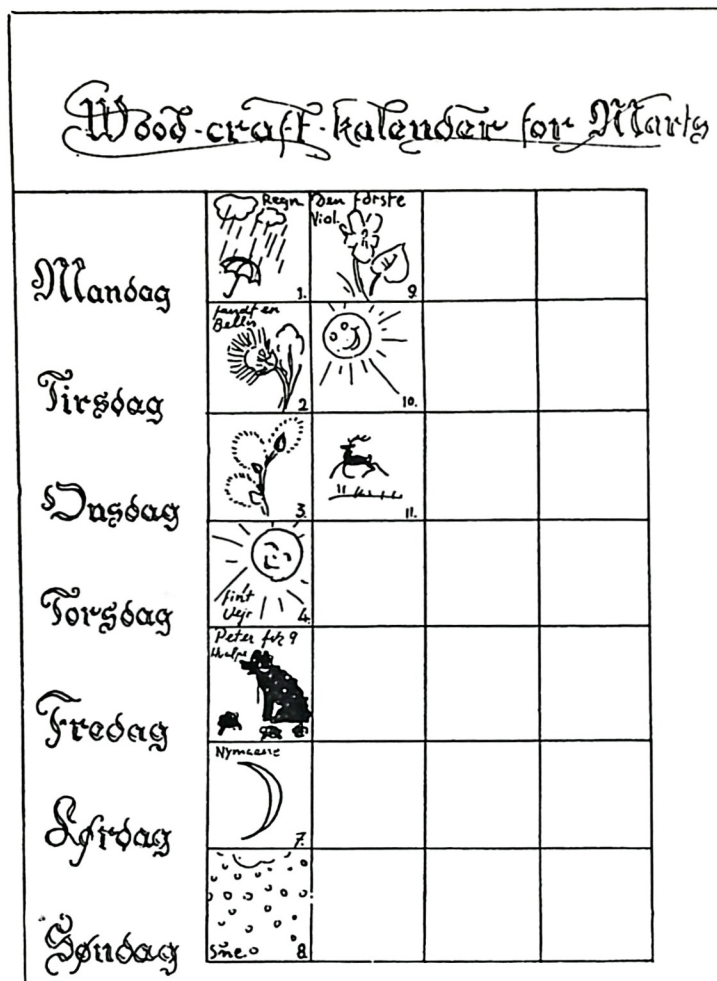
Stilling er ledig som Sekretær hos Spejderchefen!

Som Sekretær søges en Spejder — eller forhenværende Spejder, som er flink til at skrive paa Maskine og interesseret i Korpsets Arbejde. Alder ikke under 20 Aar.
Oplysninger om Kvalifikationer og med Angivelse af, hvornaar Pladsen kan tiltrædes indsendes hurtigst til Spejderchefen, Læssøgade 198, Odense. Løn efter Alder og Dygtighed.

Ude i Naturen . . .

Woodcraft:

Naturkendskab
Naturfølelse
Naturglæde

En Woodcraft Kalender

Denne tegning giver dig et eksempel paa, hvorledes du saavel i januar som i aarets andre maaneder daglig kan dyrke wood-craft eller rettere sagt — natur-iagttagelse.

Lav din wood-craft-kalender 17 × 22 cm, enten i en stilebog uden linier — med en side for hver maaned — eller paa stift karton, saa den kan hænge paa væggen.

For hver dag der gaar, tegner eller illustrerer du paa anden maade den ting, du i dagens løb har lagt mærke til. Selvfølgelig maa det kun være en natur-iagttagelse, f. eks. maanedens karakteristiske stjernebillede, de første spæde spirer af anemoner eller haveblomsterne, en snegl, regn — snevejr — og den dag du opdager, at dagslyset bliver længere.

Der er saa utroligt meget at lægge mærke til, selv i den mørke maaned januar. Som dagene gaar, vil du mærke, at din iagttagelsesevne bliver bedre og bedre — og saa kommer februar, marts, april, som kræver nye sider — og din kalender bliver mere og mere broget. Men de ting, du fører paa den, maa selvfølgelig være set af dig selv. En dag vil du saa opdage, at din kalender er blevet den dejligste wood-craft dagbog, som fortæller dig, paa hvilke tider forskellige blomster og fugle dukker frem.

g.

Ønsk en Rygsæk i Julegave

Korpsets Model fra

Pigespejderdepotet

Vester Voldgade 94 — København V.

tørklæde
hat
spejderbælte
brune
strømper

UNIFORMEN

Motto: Hellere fiks end klodset

fløjtesnor
slips
fløjte
blå kittel
lejrhue

Lidt om Strømper, sokker, sko og støvler

Fra uniformsreglementet:

Strømper: Sorte eller brune:

Fodtøj: Sort til sorte strømper, brunt til brune Strømper.

Til uniform maa benyttes ankelsocker, hvis de er sorte eller brune.

Den brune farve skal være mørkebrun.

Korpsets uniform bestaar ikke kun af hat og dragt med hvad dertil hører. Strømper og fodtøj er lige saa vigtige dele af uniformen som tørklæde og fløjtesnor. Hvis en spejder optraadte med et rødternet tørklæde f. eks., vilde vi sikkert allesammen faa et chok. Men den spejder, der til uniform bruger strømper, der har en hvilkensomhelst farve end mørkebrun, er mindst lige saa ureglementeret som hende med det ternede tørklæde. Naar man gaar i uniform, skal man være reglementeret paaklædt *fra top til taa*.

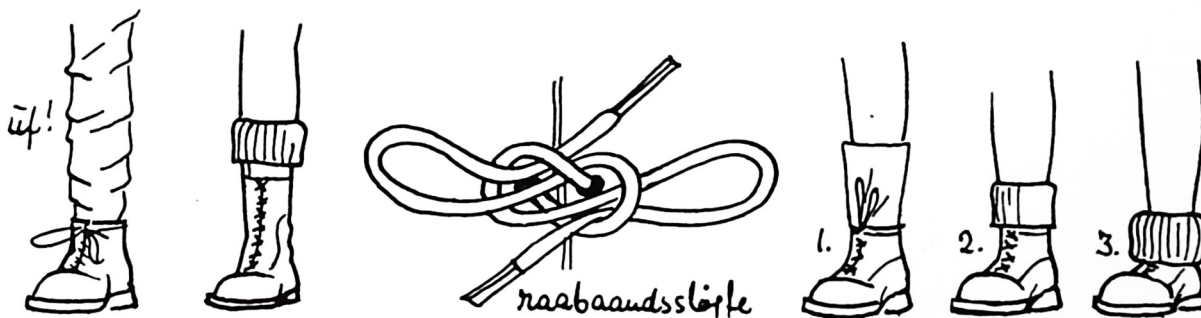
Til vandreture er vi vist efterhaanden alle klare over, at tykke sokker og støvler eller vandre-sko er det eneste rigtige. Hvis en ny spejder ikke er det, skal hun nok hurtigt lære det, naar hun først eengang har mærket, hvordan ømme fødder, store huller paa strømperne og gennemblødte sko har kunnet ødelægge selv den bedste tur for hende.

Men misforstaa det ikke og tro, at en spejder altid skal optræde i store, helst jernbeslaaede støvler. *Til møderne* er det jo ganske unødvendigt. Det er hændt, at en tropsfører engang helt maatte forandre det planlagte program, fordi næsten alle spejderne var mødt i støvler og umuligt kunde lege de løbe- og kaplege, som var tænkt, uden helt at ødelægge gulvet, der i dette tilfælde var et nylakeret gymnastiksalsgulv! — I England medbringer de fleste spejdere skiftesko til trops-møderne. Var det ikke en idé til efterfølgelse? Der er sikkert mange, som har lette, *brune sandalsko*.

Hvordan med skoene? Er de altid straalende nypudsede, naar I kommer? Husker I altid at fylde støvlerne godt med avispapir efter en regnvejrstur? Saa tørrer de mange gange hurtigere og mister ikke faconen. Er dine snørebaand bundet som et *raabaandsknob*, hvor blot enderne ikke er trukket helt igennem. Sørg for, at løkkerne kommer helt op under første ombøjning af sokken, eller stop dem godt ned paa siden, saa de ikke hænger og dasker.

Hvordan sidder dine strømper og sokker? En uniform kan være nok saa ren og reglementeret, den kan dog ikke kaldes korpsets uniform, hvis den sidder sjusket og uordentligt. Og nu ved vi allesammen, at benbeklædningen er en væsentlig del af uniformen.

3.3.

BLAAMEJSEFØRER

Hvert Møde er et Maal i sig selv

Ja, mon ikke vi efterhaanden er kommet saa langt, at vi alle har et bestemt Maal med hvert Møde, — forskellige Ting vi gerne vil have igennem, — de og de Lege, altsammen tilrettelagt i Samraad med Assistenten. Det giver en Ro og Sikkerhed over hele Mødet, en Atmosfære, som bekommer Børnene vel. Men man maa ikke være blind for, at mange gode Idéer opstaar netop under Arbejdet med Børnene — de f. Eks. inspirerer Een til en ny Leg, eller en morsommere Maade at gøre Ting paa, end den, man ellers plejer at bruge, og man maa da absolut tillade sig at afvige lidt fra det fastlagte Program.

I har sikkert ogsaa oplevet at komme til et saadant velforberedt Møde, hvor man havde planlagt, der skulde klippes og klistres, og saa viser det sig, at det interesserer ikke Blaamejserne Spor — maa vi ikke komme ud? Hvad saa med det planlagte? Ja, — der er kun et at gøre: Gaa ud! — Leg med dem, lad dem tumle sig i Leg, til de bliver varme og trætte — saa kan vi gaa hjem og klippe og klistre. Det er hverken for at være ulydige eller opsætsige, at Blaamejserne ikke vil klistre, det er simpelthen Barnets Trang til Bevægelse, der meldte sig, husk, de sidder paa Skolebænken mange af Dagens Timer. I et saadant Tilfælde gør man klogt i at stryge det planlagte, der kommer intet godt ud af at tvinge det igennem.

Husk det, naar I tilrettelægger jeres Møder, de skal være elastiske, der skal være Tid til smaa Ønskers Opfyldelse og uforudsete Samtaler, ethvert Møde byder jo paa Ting, der skal gribes med det samme!

Naar I læser dette, er vi tæt inde under Jul. Skulde I mangle et Par Idéer til lidt Husflid, der kun strækker sig over et enkelt Møde, er her nogle Eksempler:

Stjerner enten til Borddekoration eller Juletræspynt. — Af Pap skæres en Stjerne, der smøres over med Vandglas (faas i enhver Farvehandel) og drysses, medens den er vaad med „Diamantstøv“ (faas sammesteds). Det er praktisk at komme Diamantstøvet i en Saltbøsse med ret store Huller. Skal Stjernen hænges, maa den behandles paa begge Sider.

Gavekort af den Slags, hvor der skal staa „Til Mor fra Lise“, kan fremstilles af et Stykke hvidt Karton, hvorpaa der klistres en lille Nisse, en Grangren el. lign. klippet ud af Julekortene fra i Fjor, de er nemlig tilpas stive til at kunne stikke et lille Stykke ovenfor Kartonen.

Lysestager af Gibs. Lidt Gibs ad Gangen røres ud til en tyk Grød og lægges paa en Underkop. Medens Gipsen er vaad, sættes et Julelys deri. Skal det være en lille Dekoration, kan den pyntes med smaa Grangrene, lidt Gæslinger og f. Eks. en lille Nisse. Naar Gipsen er stiv, tages den af Underkoppen.

Har I aldrig haft Mod til at fortælle Historier for Blaamejserne før, skulde I prøve det nu, det er ved at være Jul, — der er mange smaa Julefortællinger, der egner sig — og har I først prøvet det, bliver I ved.

Vov det nu!

Prøv ogsaa at lade Børnene fortælle, gør den Aftale med dem, at det, vi nu siger, siger vi ikke for at prale, men for at vi kan lære af hinanden, og lad dem saa fortælle om Juleskikke i deres Hjem, deres bedste Juleoplevelse o. lign., og I vil lære jeres Blaamejser at kende fra en ny Side!

Overalt skal der spares i denne Jul, paa Lys, paa Gas, med meget mere, men eet maa vi ødsle med:

Det glade Smil!

Det gælder baade store og smaa . . . Blaamejsefører! gør dine Møder hyggelige og fulde af glade Smil — saa vil dine Blaamejser ogsaa smile glade til den Jul, der nu stunder til!

„Hvert Møde er et Maal i sig selv.“

Glædelig Jul, allesammen!

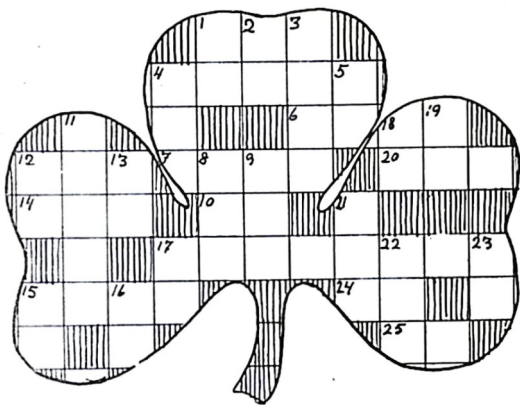
E.

DEN LETTE SIDE

Præmieopgave

Indsendt af Elsa Møxer,
Svendborg

17 cirkler + 8 streger = 1 spejder

Mon ikke der kan laves
meget andet kun af cirk-
ler og streger! Prøv en-
gang, og send resultatet
til DEN LETTE SIDE.
En særlig god tegning
vil blive belønnet med
en præmie.

Vandret: 1. Køre. — 4. Klør. — 6. Sigte. — 7. Haste.
10. Tone. — 12. Pigenavn fra Biblen. — 14. Pers. Stedord.
15. Sygdom. — 17. I Spejderlommen. — 18. Bjergside. —
20. Drengenavn. — 24. Gud. — Dyr.

Lørdret: 1. Kærtegn. — 2. Ens Bogstaver. — 3. Pige-
navn. — 4. Benægtelse. — 5. Ikke. — 8. Drik. — 9. Redskab.
11. Gammeldags Madkasse. — 12. Forkortelse. — 13. Bin-
deord. — 16. Dyr. — 17. Forkortelse. — 18. Lade. — 19. Løb.
21. Papegoje. — 22. Træ. — 23. Tal.

Løsningen mærket „Den lette Side“, maa ind-
sendes inden den 15. januar.
Maanedens præmie: En tværsæk fra depotet.

Løsningen paa opgaven i blad Nr. 8:

Støt spejderhuset. Vinderen blev
Inger Marie Gustafson, Svenstrup St.

Lidt hovedbrud til Juleferien

Find forordene

... { le
leder
viser
bred
mand

... { ag
ler
lede
ægger
ister

... { mør
man
le
svarten
sval

... { mor
vilde
leje
truer
flid

Alt vedrørende DEN LETTE SIDE sendes til Jytte
Jensenius, Raadhusstræde 1, København K.

Gledelig Jul

Fra en Rejse til Island

Vi var to danske Spejdere, der den 18. Juli i Oslo gik ombord i Norsk Amerika-Liniens dejlige Skib „Stavangerfjord“, der skulde føre os op til den fjerne Sagaa, Island; den ene som Deltager i den Sjette nordiske Sygeplejekongres i Reykjavik, den anden som Turist; men begge med Spejderuniformen i Kufferten.

Ankomsten til Reykjavik kom vi straks i Forbindelse med Spejderne, hvis Chef, Frk. Magnusen, var Sygeplejerske og Medlem af Kongreskomitéen, og da Spejderne assisterede under hele Kongressen, var der god Lejlighed til at lære dem at kende, og for en enkelt Vedkommende blev det til et godt Kammeratskab.

Ved vor Ankomst til Akureyri løb vi straks lige i Armene paa Spejderne, som ved Skibets Ankomst stillede sig til Raadighed for Kongresdeltagerne. Vi havde megen Glæde af de faa Timers Samvær, baade med Dreng- og Pigespejderne. Pigernes Tropsfører, Brynja Hlidar, og flere af Spejderne var med ombord paa „Stavangerfjord“, der laa ude paa „Reden“; herfra saa vi Stedet, hvor Troppens 15 Spejdere skulde i Gang med at bygge eget Tropshus.

Da den lille Trop fører en ret isoleret Tilværelse saa højt imod Nord, vil Besøget forhaabentlig faa varig Værdi og blive til Gavn for vore to Troppe. Mon det ikke vilde være en Oplevelse for vore islandske Spejdersøstre engang at komme til Danmark og se den danske Bøgeskov og lære Landet at kende, saadan som vi lærte det gæstfrie islandske Folk og naturskønne Land at kende?

I bagende Sommersol saa vi Landet med de lyse Nætter, de mægtige sneklædte Fjelde, de grønne dybe Dale og Sletter, Thingvallasletten er Islands Nationalport — dets Helligdom, her paa denne Lavamark var det, som om Stenene talte deres tavse Sprog Aartusinder tilbage.

En Oplevelse var det at se Geyser springe og Gullfoss' Vandmasser styrte ned i den hvirlende Elv, mens i det fjerne Solen kastede sine Straaler over Langjökulens evige Is og Snemarker.

For en 15-aarig Pigespejder blev det en uforglemmelig Tur at naa Heklas Top efter 4 Timers Ridt og 2 Timers Gang i Lava, Aske, Is og Sne. En 2-Dages Biltur til Nordlandet, fra Reykjavik til Akureyri, vil for Beskueren altid staa som et uforglemmeligt Minde om Islands mægtige Natur.

Beth.

Julenissernes Konkurrence

Af Margrethe Parm

Tror du kun, det er Spejdere, Svømmepiger og Væddeløbsheste, som kappes med nogle andre om noget? Nej, Julenisserne har ogsaa Konkurrence! Hør nu bare:

Der var engang 3 smaa Julenisser, som hed Tit, Tut og Tot, og saa var der en stor, gammel én med langt Skæg, og han hed Snurre.

Det er Aften i Snurres Stue — en rigtig Julenisse-Stue med Pakker, tomme Sække, som skal fyldes, og andre Ting, som du synes passer i Arbejdsværelset hos en Julenisse! Der brænder Lys paa Bordet, og Snurre sidder og snorksover i sin Stol. Hans Stok staar ved Siden af Stolen, og hans Sæk er gledet ned paa Gulvet. Det ser ud, som om han er faldet i Søvn, mens han var i Færd med at fylde den.

Bordet staar foran Døren saadan, at da Tit kommer listende ind, kommer han til Syne under Bordet. Vi ser ham forsigtigt titte frem, og saa

lister han sig paa Taaspidserne rundt i Stuen, da han ser, at Snurre sover. Efter at han er gaaet lidt omkring og har været nysgerrig, lister han sig hen til Bordet og vinker ind under det, saa kommer først Tut og bagefter Tot.

Tit lægger Fingeren paa Munden og peger hen paa Snurre, det samme gør Tut og Tot efter Tur. Saa tager de hinanden i Haanden og lister sammen hen til Snurre. De standser ved Siden af ham.

Tit (hvisker): Snurre, sover du?

Tut og Tot (i Kor paa samme Maade): Snurrebasse, sover du?

(De napper ham lidt i Tøjet, i Skægget og finder paa forskellige andre Ting for at faa ham vaagen, men det gaar stille for sig altsammen.) Snurre vaagner ikke, tværtimod, han snorker stærkere, saa Smaanisserne farer forskrækkede tilbage. De ser paa hinanden, ryster paa Hovedet

og peger paa Snurre og ryster igen paa Hovedet, indtil Tut siger:

Han sover saa tungt som et Pindsvin! Men kom, vi danser. (De andre smiler, hopper, gør alle Tegn paa Glæde. Saa tager de hinanden i Haanden, danser nogen Gange forsigtigt rundt, og paa een Gang tager de fat og synger, mens de tramper i Gulvet ved de Ord, som er fremhævede).

Nu er det Jul igen,
og nu er det Jul igen,
og Julen varer lige til Paaske!
o. s. v.

(Snurre vaagner, da de sidste Ord er sunget, rejser sig og ser strengt paa dem. De bliver saa forskrækkede, da de opdager det, at de sætter sig pladask paa Gulvet og ser forskrækket op paa ham.)

Snurre (truer ad dem med Fingeren): Hu-uh! Hu-uh! Ha-ah! Hvad er det! Vækker I en Stakkel, som sover? Hvor tør I?

Tit, Tut og Tot i Kor: Vær ikke vred, vær ikke vred! Vi mente det ikke ilde, vi bare dig vække vilde! (De rejser sig op og bukker dybt for Snurre med Haanden paa Hjertet.)

Snurre: Det var godt, mine kære Børn. (Gaar hen til dem.) Hvorfor vilde I vække mig?

Tit: Vi vilde vække dig, for at du skulde lære os at bringe Julegaver ud! Det lovede du os, og vi glæder os saadan til Jul, at vi næsten ikke kan staa stille!

Alle tre i Kor (hopper rundt om ham): Nej, vi kan ikke staa stille! (Danser rundt i Ring igen.)

Snurre (standser dem): Na, naa da, sæt jer ned (de sætter sig paa Gulvet, Snurre henter sin Stol og sætter sig godt til Rette i den): Bringe Julegaver ud, sagde I? Tror I, at en lille Julenisse kan opføre sig, som I gør, naar han skal være Julemand? Nej, nej, han maa være en 1ste Klases Nisse og være Ekspert i at liste og i at gøre sig usynlig!

Tut: Søde, rare Snurre, kan du ikke lære os Kunsten?

Tit og Tot: Aah ja, lær os det, kære Snurre-basse!

Snurre: Javel — Kiru, Kai, Kuro, som det hedder i Julenissesproget — vi begynder straks. Tit!

(Tit springer op.) Hent Baljen med alt Køkken-tøjet! Tot kan hjælpe dig at bære den!

Tit og Tot gaar. Snurre rejser sig, gaar lidt frem og tilbage og snakker Julenissesprog med sig selv, mens han venter paa dem. De kommer snart med en Balje fyldt med Grydeskeer, Grydelaag, Kasseroller o. s. v. og sætter den paa Gulvet foran Snurres Stol. Snurre sætter sig i Stolen. Nisserne stiller sig bag ved Baljen.

Snurre (vigtig og alvorlig): Det vigtigste, mine Børn, er at være lydløse. En Julenisse maa *absolut* ikke høres. Forstaar I det?

Nisserne: Ja, det forstaar vi!

Snurre: Det er godt! Men nu vil jeg foretage en Prøve, som skal vise, om I kan! Se her: I skal tage det op, som er i Baljen, en Ting ad Gangen, saa ikke en Lyd høres! Tit, begynd!

(Tit begynder. Det gælder om at faa Tingene op, saa ikke en Lyd høres. Saa snart en Nisse gør galt og laver Spektakel, maa en anden forsøge. Hver Ting, som tabes, maa lægges stille paa Bordet. Nisserne bliver ved, til det begynder at gaa ganske godt — de smaasnakker med Snurre i Julenissesprog, mens de arbejder.)

Snurre (lidt efter, da alle har prøvet): Se, se! Det er slet ikke saa daarligt! I har Anlæg for at arbejde lydløst! — Men saa er der Hurtigheden! En Nisse er hurtig som Lynet og let som Luften — ellers kan han ikke naa at faa Juleønskerne samlet i Tide! Tot! Hent Stokken! (Tot henter Stokken til ham.) Stil op paa Række! Nisserne stiller sig op paa Række, den ene bag den anden med et Skridts Mellemrum. De vender Ansigtet mod Snurre. Han giver Stokken til den første: Lad gaa! Kiru, aki, kuru! (Første Mand sender Stokken, som holdes lodret med højre Haand, til næste Mand, som tager imod med højre. Sidste Mand i Rækken lader bag Ryggen Stokken gaa fra højre til venstre Haand, og den gaar da paa venstre Side op til første Mand i Rækken. Denne lægger Stokken vandret og løber ned ad Rækken med den, mens de andre maa hoppe over den, — naar han kommer til sidste Mand, vender alle sig hurtigt omkring for at hoppe over Stokken, naar han løber op igen. Man løber ned paa højre og op paa venstre Side af Rækken. Første Mand giver saa Stokken til Snurre og løber paa Plads bagest i Rækken. Saa giver Snurre Stokken til Nr. 2 o. s. v. Det maa øves, til det gaar rigtig hur-

tigt og saa lydløst som muligt, naturligvis! De løber nogle Omgange, saa det gaar helt hurtigt!)

Snurre: Ja — det er slet ikke saa daarligt! Men saa kommer det allervigtigste i Tjenesten, nemlig Sangprøven! For naar Juleenglene begynder at synge, maa alle smaa Julenisser synge med! Lad mig høre jer synge: „Julen har bragt velsignet Bud“.

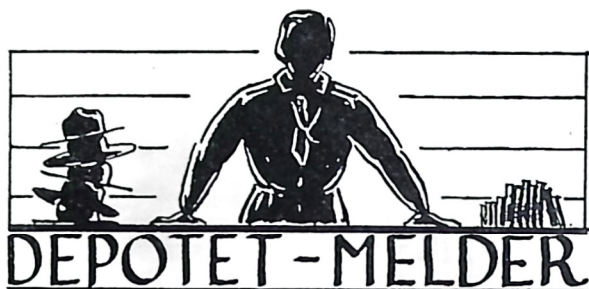
(Nisserne kommer hen til Snurre og sætter sig pænt ved hans Fødder, og Snurre gør Tegn til

alle om at synge med. Nisserne synger for. — Efter Sangen rejser Snurre sig): Tak, allesammen! Og saa til Arbejdet! (De pakker Sækkene fulde med Pakker og Poser og gaar deres Vej, idet de stadig nynner Melodien.)

— — —

Ja, maaske nogle af jer vil uddele Julepakker og -poser paa denne Maade, naar I er samlet store og smaa? Prøv det!

Norsk K. F. U. K. Speideres Blad.

Har I alle faaet et Julekatalog? — ellers skynd jer at faa et hos jeres Tropsfører, saa I kan være med i Lodtrækningen, som finder Sted den 22. December Kl. 12.

*

Der er mange af jer, der ofte har ønsket, at vi havde Spejderfingerring — nu har vi den i Sølv — Prisen er 1,75 Kr.

*

Hvis I har studeret Julekataloget rigtigt, vil I se, der er flere nye Ting, som ikke før har været nævnt i „Depotet melder“. Vi har faaet et stort Udvalg i forskellige Bronceting med vort Emblem paa — der er Bægere — Lysestager — og smaa Skaale.

*

Nyt Julekort

I Aar sender vi vore Julehilsener til Venner og Bekendte paa det smukke Julekort, som Fru Suzanne Lassen har tegnet til os.

*

Bladet „Pigespejderne“ modtages i Aar til Indbinding i Februar.

*

I Januar flytter Depotet til Pigespejderhuset. Forretningen er i den Anledning lukket fra den 15.—20. Januar, begge Dage incl.

A/s Pigespejderhuset

Lundsgade 6 København Ø.

Fra 1. Januar:

Værelser m. Pension 105—130—135—140 Kr.

Fra 15. Januar:

Spisegæster, fuld Pension 80 Kr.

Enkelte Maaltider:

2 Retter Middagsmad 1,30

2 do. med Kaffe 1,40

10 Middagsbilletter 12 Kr.

10 do. med Kaffe 13 Kr.

*

Morgenmad 0,75 — Kaffefrokost 1,10

Smørrebrød pr. Stk. 0,15

Kaffe og The pr. Kande 0,45

do. do., skænket, pr. Kop 0,25

Helga Wellejus - Grethe Beck

Alle Oplysninger faas paa Korpskontoret,
Vester Voldgade 94, København V.

Julekort og Brevpapir

Brevpapir
i smukke
Mapper

0,50—1,00
1,50—2,00

Julekort 0,05
m. Kuvert 0,10

i Depotet

KORSØR
1932

Hvilken Vej skal vi gaa
for at komme til
Lundsgade 6?

Der er kommet mange gaver og tilsagn om gaver til spejderhuset. Bl. a. har de københavnske divisioner tilbudt at møblere korpsets samlingsstue.

Det bliver en morsom stue, kan I tro, med rød-malede bondestuemøbler. Stolene har et udskåret kløvermotiv i ryggen. Af troppe og privatpersoner er der givet bøger, billeder, kort og spejderminder fra forskellige lejre.

En aften om maaneden vil der i samlingsstuen blive afholdt enten en instruktionsaften eller blot aabent hus skiftevis for patrulje-, blaameise- og tropsførere.

Den 1. januar flyttes der ind i spejderhuset og den 15. januar følger depotet og korpsskontoret efter — og saa kender I selv adressen?

Har I set spejder-pensionatets prislister andet steds i bladet?

Vis den til jeres forældre og tal med dem om det, maaske kunde I faa lov til engang at bo i spejderhuset.

Der var en trop, som tømte deres sparehuse, medens de sang:

„Vil vil samle hver en øre, vi kan finde paa vor vej,
hele byen snart skal høre, om et hus for dig og mig.“

Nu sætter vi Bo!

I sidste Blad læste I om, at de i København har travlt med at købe Møbler til Spejderhuset.

Alle de Penge, som I har givet os i Spare-Spejderhusene, hjælper os et godt Stykke paa Vej. — Men der skal mange Ting til, for vi har, hvad vi skal bruge.

Derfor spørger vi: Vil I alle sammen hjælpe jeres Hus igen i næste Aar?

Paa hvilken Maade? spørger I.

Ja, vent bare til Januarbladet kommer — det bringer Overraskelser!

Følgende Troppe har yderligere indsendt Penge fra deres Sparehuse:

Aabenraa	47,12	Nykøbing F.	33,50
5. Aarhus	7,04	2. Odense	17,17
Brønshøj	21,32	Sæby	30,00
Graagæssene	20,60	Varde	17,13
Hammel	22,36	Vejle	6,00
1. Hellerup yderl. ..	2,00	Vildgæssene yderl. ..	0,83
1. Holstebro	21,00	2. Fredericia	14,00
Korinth	34,65	Grindsted	10,65
Korsør	45,30	Tidligere indk.	2498,98
3. København yderl. ..	1,00		
Kbhvn. Senior yderl. ..	9,12		
Mern	8,23		
			Ialt...2868,00

Er der flere, som vil være med?

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44 - København K.
Tlf. Palæ 1047 - Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrummer

Alt Tilbehør

Landsknægttrummer

Alle Reparationer udføres - Spejdere 10 % Rabat

Postbox

kalder denne Gang paa de „ældre“. Her ligger Adresser paa Ranger Captain for Lone Rangere, paa en Ranger Captain, der gerne vilde have en Seniorspejdertrop til hendes egne Rangere, endvidere en Ranger paa 22 Aar, der ogsaa er Brown Owl, d. v. s. Blaamejsefører, til Slut en Pigespejder paa 18 Aar og en paa 15, alle fra England. Pigespejderen paa 18 Aar kan ogsaa korrespondere paa Fransk og Tysk.

★

Fra en islandsk Pigespejder er modtaget følgende Brev, og den, som først henvender sig til Fromse, vil faa Brevet tilsendt:

Kære Ven!

Jeg ønsker at faa en dansk Spejder at skrive til. En, som er meget interesseret i Lejrliv og Vandreture, og som vil fortælle mig om Danmark og Folket.

Jeg er en 19 Aar gammel islandsk Pige med brunt Haar og graa Øjne. Jeg er Patrulje-Leder i Pigespejder Kompagniet i Reykjavik.

★

Netop nu maa du ikke svigte din penfriend, hvor i Verden hun saa end befinder sig. Nu kan du, der er saa lykkelig at bo i et neutralt Land, være til megen Glæde og Opmuntring for din penfriend.

Det er en given Sag, og det ved du jo ogsaa godt, at en Pigespejder ikke taler Politik og du ikke underholder din penfriend med andet, end hvad du kan forsvare at skrive om.

Fortæl hende om vort Spejderliv, om dit eget Arbejde, om dit Dagligliv, vort Lands Natur, om dine specielle Interesser, send hende Fotografier fra din Sommerferie, Avisbilleder med vor Kongefamilie paa etc. Send et Spejderblad til hende, maaske et lille Lommetørklæde eller anden Ubedelighed.

Om ogsaa der gaar længere Tid end sædvanlig med Postforsendelsen, saa ankommer dog de fleste.

Dette skal ikke være Undervisning i at skrive til en penfriend, men en Opmuntring til den, der maaske troede, at nu kunde det vist ikke nytte længere at holde Forbindelsen vedlige, for Brevene vilde gaa tabt o. lign.

Til Slut gengiver jeg, hvad den engelske Postbox skrev til mig forleden, Brevet var tolv Dage undervejs: I am anxious that we should be able to keep up the correspondance of our Guides in spite of the International situation. I am sure that you will co-operate in this, and though letters may take longer and may sometimes get lost, I am sure that we ought to be able to keep the Post Box going."

Altsaa, vær trofast imod din penfriend.

Spejderhilsen

Fromse.

En rigtig glædelig Jul ønskes
alle i Korpsfæt.

Spejderchefen.

Benyt

Slangerup-Banen

til Vinterudflugterne i Kælkebakkerne ved Højnæsbjerg

Bøger

Marius Dalsgaard: Letland (Jespersen og Pios Forlag).

„Randstaterne“ er Lande, som vi faktisk i al Almindelighed kender alt for lidt til. Denne lille Bog vil jeg anbefale jer at læse, den lukker op for et Land med en fin Kultur og et Folk, vi føler Slægtskabsbaand med. Det er Synd, Billedmaterialet ikke er bedre.

Charlotte Dalmark: Anatomi, Sundhedspleje, Nødhjælp (Gyldendal).

Denne udmærkede Bog er nu kommet i 4. Udgave. I et særligt Tillæg omtales Vandre- og Lejrhygiejne.

Estrid Ott: Bimbi og Grønlanderbornene (Jespersen og Pio).

„Hurra, der er en ny Bimbibog,“ og de store Børn, som selv kan læse, kaster sig over den — og de smaa plager, til de faar den læst højt, alle er lige begejstrede. Estrid Otts Bimbi Bøger er blandt de bedste Børnebøger, vi har.

K. F. U. K.-Spejderne har udsendt deres Lommebog for 1940 — det er 10. Aargang. Foruden det alm. Kalenderstof indeholder den mange Ting af speciel Pigespejderinteresse, saaledes har Frk. Parm, Norge, skrevet et udmærket Stykke om Verdenspigespjederbevægelsen. Lommebogen har et praktisk Format, passer lige i Spejderlommen — og den anbefales ogsaa blaa Spejdere.

Aage Krarup Nielsen: Aloha (Gyldendal).

Hvem trænger ikke til at drage til mere solfyldte og fredeligere Lande, end vore egne er i Øjeblikket? Denne Bog fører os til Stillehavet med alle dets smaa Øer — og vi drømmer os til Sol og blaa Himmel, mens vi læser den. Den gode Tekst understreges af de mange udmærkede Billeder.

Du skal ogsaa fotografere om Vinteren!

En rigtig Amatørfotograf lægger ikke Apparatet bort, fordi det bliver mørkt i Vejret — der er lige saa meget at fotografere om Vinteren som om Sommeren!

Du skal bare have den rigtige Film — den hedder paa denne Tid af Aaret: SELO H. P. 2 (Selo Hypersensitive Panchromatic Film). Den er følsom for alle Spektrets Farver, finkornet, 31⁰ Sch. — og den har det store Belysningspillerum, der sikrer dig gode Billeder ogsaa om Vinteren.

ILFORD-SELO FOTO A/s

Pilestræde 19

København K.

Ski, Sne og Svenske Statsbaners billige Forsæsonrejser

hører med til Vinterens store Oplevelser.

50% Nedsættelse paa Billetprisen

sætter enhver i Stand til at foretage saadan en Rejse i Tiden $\frac{1}{1}$ — $\frac{15}{2}$ 1940, til Lappland $\frac{18}{2}$ — $\frac{15}{3}$ og $\frac{2}{4}$ — $\frac{9}{6}$ 1940. — For ca. 105 Kr. paa III Kl. og 130 Kr. paa II Kl. faas Returbillet gyldig 21 Dage, inkl. 6 Dages førsteklases Ophold

Oplysninger og Billetter hos

SVENSKA STATSBANERS REJSEBUREAU

Hovedbanegaarden · Telefon Central 6317 og 6322

— og øvrige Rejsebureauer

Geodætisk Institut har udsendt to nye *arkæologiske Kort*, nemlig: over Hjørring-Frederikshavn og over Viborg-Egnen. Disse udmærkede Kort har tidligere været omtalt i Bladet — de er uundværlige for Troppen, naar man beskæftiger sig med Hjemstavns-lære.

Knud Kyhn og Brinck Hilligsoe: Vilde Dyr (H. Hirschsprungs Forlag).

Det er Tegningerne, man fortaber sig i i denne Bog — de er udmærkede, og *vilde Dyr* er farlige og spændende at se og høre om for Smaafolk.

Aage Herrmann: Ole som Brandmand (H. Hirschsprungs Forlag).

I store, klare Billeder og gode Vers fortælles om Ole, som faar Lov til at være Brandmand for en Dag. En Ønskebog, som vil blive elsket af alle Børn, for hvem af dem drømmer ikke om at blive „Falkmand“?

Ebbe Nielsen: En Dag med Solen (H. Hirschsprungs Forlag).

„Jeg vil rejse Jorden rundt, naar jeg bliver stor,“ siger Blaamejsen — giv hende denne Bog som en lille Forsmag!

Hans Huuss og Sikker Hansen: Egernet (Gyldendal).

Til Trods for at Egernet er en Røver i Skoven, holder vi af det vævre, lille Dyr. Denne Bog om Egernet fortæller os alt om dets Færd — og Sikker Hansens Tegninger gør, at Bogen er noget helt for sig selv — den er simpelthen dejlig.

Under Redaktion af V. Richter er „Lommebog for Skoleelever“ i Aar udsendt i 34. Aargang. Foruden Kalender, Blade til Dagbog, Regnskab, Skema m. m. indeholder den mange udmærkede Oplysninger. Af det afvekslende Stof nævner vi Biografier af de mest læste Bornebogsforfattere, Paa Telttur, Danske Flag, Det danske Rigsvaaben, Vigtige Aarstal i Verdenshistorien, Vi taler om Frimærker, Nødhjælp og Knob. En nyttig Bog, som enhver Spejder kan have megen Glæde af at eje.

Bøger anmeldt af Spejdere

Marie Andersen: Tude Marie (H. Hagerups Forlag).

Bogen er sjov, da der laves saa mange Spillopper.

E. J., 10 Aar.

Viva Lütken: „Ædelfalken“ (Jespersen og Pio).

Edel mister sin Fader og er lige ved at maatte opgive sin Uddannelse til Kostumetegnerske, men saa faar hun en Chance til at komme til Paris, som i Begyndelsen er hende en stor Skuffelse, og hvor hun maa kæmpe sig igennem. Her møder hun en ung, dansk Jurist, og de vender tilbage til Danmark, da Edel ikke har flere Penge, men ved et lykkeligt Tilfælde vender alt sig dog til det bedste. — Bogen er velskrevet, den skildrer levende den unge Piges Kamp for Tilværelsen.

M. L. D., 15 Aar.

Margrethe Skovsted: I Sommersol (Gyldendal).

Skal en Moder være Veninde eller Moder for sin Datter? Det er Spørgsmaalet for Jo's Moder, der gør alt for at være lige saa ung som sin Datter, fordi hun mener, at hun skal være Veninde med sin Datter; men paa en Ferietur i Schweiz aabner nogle Englændere hendes Øjne. Og saa faar Jo, hvad hun trænger til, nemlig en rigtig Moder.

— Jeg synes, Bogen er god, fordi den er fortalt saa levende, at man selv synes, at man oplever Fortællingen.

E. B. J., 13 Aar.

Valborg Dahl: Vi klarer os selv (Gyldendal).

„Vi klarer os selv“ er ikke som andre Bøger kedelig i Begyndelsen, men mægtig spændende. Bogen handler om tre Søstre, der mister Forældrene ved et Biluheld, og deres Onkel vil tage dem til sig, men de kan ikke lide ham. De køber et Havehus, og den ældste kommer paa Kontor,

Richters Lommebog for Skoleelever

Pris 1,85

Husk den
paa Ønskesedlen

den mellemste i Snedkerlære, og den mindste bliver i Skolen. Den ældste bliver forlovet og gift, medens de to andre kommer til en Ven af Forældrene, som altid har hjulpet dem.
K. H., 12 Aar.

Ingrid Okkels: Helga paa Sireneøen (Jespersen og Pio).

Helga er en ung dansk Pige, der af sin Tante faar Penge til en Studierejse til Italien. Hun rejser over Berlin, Innsbruck, Venedig, Rom, Pompeji til en lille Ø ud for Taormina paa Sicilien. Her oplever hun et frygteligt Uvejr sammen med Hanne (en tysk ung Pige, hun har truffet i Italien). Paa en Udflugt er de paa Ætna under et Udbrud, der er skildret saa levende, at man ser det hele for sig. — Min Mening om Bogen er, at den er god, fordi det er en fornøjelig Maade at lære sin Geografi paa.

N. L., 16 Aar.

Minna Dahl: „Brit“ (H. Hagerups Forlag).

„Brit“ handler om en lille Københavnerpige, hvis rigtige Navn er Birgit Johansen, men hun bliver aldrig kaldt andet end „Brit“. Hendes gale Streger gaar til sidst saa vidt, at hun slaar en Rude itu, og Glasskaarene lander nede i Kælderen, hvor Fru Nicolaysen netop stod og vaskede. Men ogsaa denne Situation klarer hendes Broder for hende. En Dag flygter hun, vild af Længsel efter Skov og Strand, til Hornbæk som blind Passager i en Bil. I

Hornbæk træffer hun en Malerinde, „Tante Basse“, hos hvem hun tilbringer en herlig Ferie. — Bogen er god, fordi Brit prøver paa saa meget farligt, men alt lykkes for hende.
E. B., 11 Aar.

Rigmor Friis: Prinsessen (Gyldendal).

Prinsessen er en moderløs Krigsflygtning. Hun blev sat i Pleje hos nogle onde Mennesker; hun faar kun en Ven, en fattig Student, der kun var der i faa Maaneder. Saa opklares det paa en mirakuløs Maade, hvem hendes Far er, og hun kommer tilbage til sin Far i England. Selv om hun er rig, glemmer hun aldrig sin fattige Barndom. — Bogen er god, fordi hun kommer tilbage til sin Far.

L. N., 10 Aar.

Vilte Bendix Nielsen: Kari i Norge! (Gyldendal).

Kari er født i Norge. Hendes Far har for været velhavende, men mister pludselig hele sin Formue. Før den Tid var Kari og hendes Søskende vant til lange Rejser med Forældrene, men nu maa de pænt blive hjemme. Kari elsker Norge. Hun gaar og bliver syg af Længsel efter at komme op og staa paa Ski. En rig Tante tager Kari med til Norge, og her oplever hun alle de Ting, som gør Bogen spændende. — Jeg synes, det er en god Bog, da den baade er belærende og underholdende.

K. P., 14 Aar.

RESULTATET AF PIGEBOGS KONKURRENCEN

5 Bøger,
man maa ønske sig til Jul

Hagerups store Pigebogskonkurrence er nu afsluttet med det Resultat, at Ellen Bonnesens „Gerd“ fik Præmien paa de 1000 Kr. Imidlertid var der ikke mindre end 5 Bøger, som Dommerkomiteén anbefalede til Udgivelse, og det er allesammen virkelig gode og spændende Bøger, som bør findes paa enhver rask Piges Bogreol. — Hagerups Pigebøger er alle paa ca. 150 Sider og dermed de billigste i Forhold til Størrelsen. Pris 2 Kr. pr. Bind og 2,50 Kr. indbundet.

MINNA DAHL
BRIT

En fattig lille Københavnerpige flygter, vild af Længsel efter Skov og Strand, som blind Passager med en Bil til Hornbæk, hvor en hjertensgod Malerinde »Tante Basse« fremtryller et straalende Ferieophold.

Den præmierede Bog
ELLEN BONNESEN
GERD

Gerd, en stor Pige, for hvem Tilværelsen er gaaet i Knude, kommer med sin Far paa en Ferietur til Norge, som bliver en stor Oplevelse, saa alt tegner sig lyst for hende igen.

MARIA ANDERSEN
TUDE-MARIE

»Tude Marie« er trods sit Navn en fornøjelig lille Pige fra et københavnsk Haandværkerhjem.

ANNA KAMP
SANNA OG HENDES MOR

En Bilulykke ændrer helt Forholdene i et Hjem, saa Mor og Datter maa tage Kampen op for at klare sig i Tilværelsen.

ROSE THYREGOD
TOBIAS OG FLABBI

Hovedpersonerne i Bogen er Lægens Datter Marie-Louise, Aben Tobias og Hunden Flabbi, en festlig Bog, der veksler mellem Latter og Graad og er frisk som det danske Vejr. Fik Opmuntringspræmie.

Nu er der 5 Slags
Joms PORØSE
KORAL
Chokolade
 30 Øre
 MOKKA, NØDDE, FLØDE
 LET BITTER, ORANGE

Spejderhatte bliver som ny

oprettes og imprægneres 1,50 Kr.

Preben Kragh

Hattefabrik

Gothersgade 14 D København K. Tlf. Palæ 127 y

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Bækkeskov pr. Tappernøje.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 198,
 Odense. Telf. 7104.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Vester Voldg. 94, Kbhvn. V.

INTERNATIONAL COMMISSIONER:

Komtesse Naka Haugwitz, Villa Rocca, Korinth, Fyn.

KORPSKONTORET

Læssøegade 198, Odense. Telf. 7104.

KORPSETS KONTOR I KØBENHAVN

Vester Voldg. 94, Postgiro 38427. Telf. Byen 2573 x.

PIGESPEJDERDEPOTET

Vester Voldg. 94, Kbhvn. V. Postgiro 40673.
 Telf. Byen 2573 x.

„PIGESPEJDERNE“

Redaktør Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøe-
 gade 198, Odense. Telf. 7104.

BLADETS ADMINISTRATION

Fru Anne Marie Larsen, Sdr. Boulevard 38 F,
 Odense. Postgiro 36302.

„FØRERBLADET“

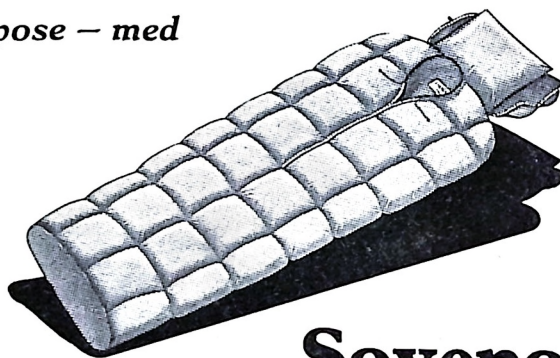
Redaktør Frk. Karen Hartvig, Hansensvej 18,
 Hillerød. Postgiro 33633.

POSTBOX

Fru From Petersen, Stationen, Nykøbing F.

**Den rigtige Sovepose – med
 lukkede Skuldre**

Dana

Soveposer

Mønsterbeskyttet

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose. — Lun
 og let som et Duntæppe

Halvdun-Sovepose

En god Lejr-Sovepose,
 stoppet med Halvdun. Iøvrigt
 udført som Dun-Soveposen

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Kapok.
 Beskytter mod Kulde og
 Fugtighed

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
 ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, S. Boulev. 38F, Odense. Postgiro 363 02
 EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 16. December 1939.